

Előfizetési feltételek
 helyben házhoz hordva vagy vidékre
 postán küldve:
 Egész évre 12 kor.
 Fél évre 6 kor.
 Negyedévre 3 kor.

Hirdetések díja:
 centiméterenként 6 fill. Kereske-
 dok és gyárosok külön árkedez nény-
 ben részesülnek.

Bélyegdíj 60 fillér.

Nyílt tér sora 40 fillér.

KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

AZ ALSÓFEHÉRVÁRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET HIVATALOS KOZLÖNYE

Szerkesztőség
 és
Kiadóhivatal:
 Nagyenyedi
 Könyvnyomda és Papir-
 áruháza részvénytársaság
 Főter 38. szám alatt,
 hova egy a lap szellemi részét illető
 közlemények, mint az előfi-
 zetések és hirdetések bér-
 mentesen küldendők

Kéziratok nem adatnak vissza.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

**Kérjük t. olvasóinkat, sziveskedjenek lapunkra elő-
 fizetéseiket mielőbb megújítani az 1900. évre, hogy a
 kellő számú példányok nyomtatása iránt intézkedhessünk.
 Előfizetési árak: Egész évre 12 kor., féltre 6 kor.,
 negyedévre 3 kor. Az Alsófehérvármegyei Gazdasági
 Egyesület tagjai — ha egyszerre fizetnek elő az egész
 évre — a „Közérdek“-et 10 koronáért kapják.**

A magyar iparról.

Mikor a kvóta felemeléséről szóló hír elhangzott, némi élénkséggel mozdult meg az a vágy és elhatározás, hogy kiskorú iparunkat honi eredetű cikkek vásárlásával, vagyis külföldi iparcikkek mellőzésével támogatassuk. Nyilatkozatok történtek, aláírási ívek kézre jartak; és néhány ember bizonyára lesz is, aki komoly és kitartó elhatározással igyekszik beváltani ígéretét. Tart pedig ez az akció és a hatása egyeseknél addig amíg a hazai piacon drága pénzért is gyengébb árut, vagy egyáltalán semmiféle sem kap; az egész társadalomra nézve pedig addig, míg a kvóta által élesztett keresetséget más hatás váltja fel; vagy legfeljebb addig, míg az a család tart, hogy ha magyarországi kereskedőtől veszünk, akkor egyszermind magyar cikket is kapunk, s így a hazai ipart támogatjuk. Azon túl elfeledünk kvótát, magyar ipart tiz esztendeig, a kiegyezés újabb válságáig, mint a hogyan már többször elfeledtük. Egy-két buzgó ember fogja meg hangoztatni az adatokon és tanulmányon épült meggyőződés makacságával; egy-két képviselő-jelölt is, akinek iparos választó-közönsége van; egyébként pedig ismét csak a kamarai titkárok emlegetik, kiknek az ígértetés szakmájuk, kenyérkeresetük. Már maga az, hogy csak úgy incidensképpen, a kvótára való válaszképpen indult ez a valamelyes mozgalom, már az is mutatja, hogy állandó életére kevés kilátás lehet. A közélet tanulmányozója arra a szomorú eredményre jut, hogy a politika dominál minden felett; csak addig s annyi értéke van minden eszmének és mozgalomnak, amíg alkalmas jelszónak, vagy éppen korteseszköznek beválik. A dolog érdemével, azzal, ami a nemzeti lét alapja: a dolog nemzetgazdasági értékével és sürgősségével még mindig kevesen foglalkoznak.

Megdőböntő számadatok szólnak arról, hogy mekkora iparcikk-mennyiséget hoznak be hozzánk Ausztriából. Nézzük meg csak a főbb tételket: szegét 3 millió, kést 3 és fél millió, kő- és porcellánedényt 3

és fél millió, kötőpamutot 3 és fél millió nyers pamut-szort 10 millió, barchentet 25 millió, gyapjuszövetet 72 millió, pamutszövetet 102 millió korona értékben évenként. Hát még a sok fa- csont-, papír-, vas-, acél-, réz-, selyemárak stb. sok mindenféle fajtája! Bátran tehetjük egy milliárd koronára az évi átlagot. S mindez árukban verseny nélkül vagyunk kiszolgáltatva az osztrák iparnak. Mert hát az előnyös helyzetben levő osztrák gyárakkal ki vehetné fel sikerrel a versenyt? Hazai gyárak vagy egyáltalán nincsenek, vagy keveset produkálnak; mivel alaptőkéjük kevés s jövőjük bizonytalan, hitelt nem igen kapnak s nem is adhatnak; s e mellett, hogy a befizetett tőke kellőképpen kamatozassék, nagyobb haszonra kénytelenek dolgozni. Pia-czot csak nagy fáradsággal szereznek. S még a rossz-akarát és irigység akadályával is küzdeni kell; mert hisz a magyar ember szivesebben nézi egy idegennek miat a szomszédjának a boldogulását. Szóval külső és belső nagy nehézségek közt vergődnek; s egyre-másra kénytelenek beszüntetni a biztató kilátások közt megkezdett üzemet. A német és angol gyártmányok pedig feltétlenül jobbak ugyan az osztráknál, de a vám miatt drágábbak s a távolság miatt megszerzésük nehezebb. Így aztán az osztrák nagyiparos megveszi tőlünk olcsón az anyagot; s ha feldolgoztatta, mi megvesszük tőle kereskedőnk útján százszoros áron. Megkapja tőlünk pénzének bőséges kamatját; egy se-geg munkásnak kenyeret ad; a bőséges nyereségből adót fizet, terjeszti vele Ausztriában az anyagi és kul-turális jólétet mindenféle formákban. Mi pedig, a föld minden áldásával bővelkedő ország lakosai, a legszo-morubb szegénységben sínylődünk. Egész nagy nép-tömeg napszámból él; s ha nincs földművelő munka vagy építkezés: akkor koldul, lop, vagy koplal. Kul-turánknak teteje van inkább, mint fundamentuma. Anyagi jólétünknek pedig az alapját huzogatják aó-lunk itt is, ott is a nagy-ipartól felgazdagodott idege-nek. Boldogulás csak ott van, ahová a kormány jó-tévő keze elérhet.

De virágzó magyar ipart nem lehet sem a díkziók jó kívánságaival, sem az elméletek és hatalom „legény” szavával, sem magával az önálló vámtérlettel terem-téni. Erre nézve gyökeres változásnak kell beállani a nagy közönség gondolkodásában, vagyis oly generáció-nak kell nevelkedni, mely ósdi és káros előítéleteinket sulba veti. Általánossá kell előbb lenni a meggyőző-désnek, hogy az iparos munkája éppen olyan fontos, mint a földművelőé; hogy egy szorgalmas iparos sok-

kal fontosabb — mert produktív — tényezője az állam-nak, mint az irodai — tévesen úgy nevezett „uri” — munkára özőnlök egész serege. Csakhogy ez a felfogás még iparosaink közt sem általános. A nagy rész nem műveli iparát kedvvel és ambícióval; örvend, ha mű-helyéből földet művelni, vagy barnot tenyésztési ki-szabadulhat. Fiát csak az és akkor küldi műhelybe, ha egyáltalán nem bírja taníttatni, vagy az semmikép-pen sem akar tanulni. Annak pedig még a gondolatá-tól is irtózik, hogy lánykája, ha iskoláit elvégezte, var-ráson és a háztartás munkáin kívül más kezi munka-val is foglalkozzék. Laar nemetországi városkában száz és száz gyermek foglalkozik doboz-készítéssel. A doboz-gyár munkavezetője megtanítja őket, az anyagot ki-osztja s egy-egy szorgalmas gyermek 100—120 fillert kereshet naponta; s ami még ennél is nagyobb ha-szon, jó korán megbecsüli a munkát, megszokja azt és nincs gondja az utcai ögyelgesre s más, még károsabb haszontalanságokra. Szeretném, ha ez irányban próbát tenne a helyi Könyvnyomda-Társulat; szeretném látni, vajjon kapna-e városunkban annyi munkást, hogy egy munkatérmet be lehetne velük tölteni.

De önismeretre, belátásra és nezetváltozásra van szükség más tekintetben is. Aki azt állítja, hogy kicsi műhelyekben, ahol csak egy-két ember dolgozik, ver-senyre lehet kelni a külföldi nagy műhelyek iparcik-keivel; az vagy nagyon téved, vagy valami czéltől szán-dékosan félrevezeti hallgatóit. Akinek pl. egy pár czi-pőért 13—14 koronát kell kérni, hogy megéhesen, sohasem kelhet versenyre a karlsbadi és mödlingi mű-helyek gyártmányaival, melyeket 8—10 koronával vesz-nek. Be kell azt is látni, hogy nem csak az nemzeti-gazdasági érdek, hogy a kisiparos műhelyét és család-ját fentarthassa; hanem az is, hogy a közönség ol-csón is jó árut szerezhesen. Mert a folyton dráguló élet sokkal nagyobb mértékben veszi igénybe a köz-önséget, mint amilyen mértékben jövedelme szaporod-ik. Ezt a közönséget tehát hazai árukhoz csak úgy lehet igazán szoktatni, ha iparunk versenyre kelhet a külföldivel minőségben is, árban is; ez pedig csak nagy műhelyekben lehetséges mert kis műhely kevés haszonnal fenn nem tarthatja magát. Az egyes iparosok sok kis műhelye helyett tehát egyesült erővel nagy műhelyeket kell állítani, ahol kevesebb fenntartási költség esik egyre-egyre; ennél fogva ol-csőbban lehet dolgozni s mégis kevesebb gonddal élni. Itt aztán a cikkek árát nem öuke-

TÁRCZA.

Lányka, rád gondolva . . .

Lányka! rád gondolva várom
 Hosszu, rideg éjszakákon,
 Mikor jön a csalfa álom
 Elringatni lelkemet?
 Mert ébren egy méla bánat
 Bennem sir folyton utánad
 S rád fogá a szörnyű vádat.
 Hogy szived már nem szeret!

A nap elmúl bánatával:
 S éjjel — szivem tele vágygal,
 Mely mind, mind csak feléd szárnyal,
 Ámde hozzád el nem ér,
 Mert tolvajok, titkolt könyvek
 — Ellentéti a közönynek! —
 Felőled elébe jönnek,
 Félútig a kedvemér!

És míg velem ébrenlétben
 Sejteted csak, mi az — éden:
 Álomban megadtad régen . . .
 Ám vigasznak ez kevés,
 Mert az álom lenge pára,
 Ellebben egy fordulásra,
 S ha valósult szivünk vágya,
 Akkor jó az ébredés!

K. László Ferencz.

Az udvarlásról.

(Egy kis prédikáció.)

Tisztelt hölgyeim és uraim! Sokszor van módjukban elmélkedni a felett, hogy mit tesz az: „udvarolni” vagy talán önök nem is elmélkednek e szó fölött, hanem csak meglegszenek a pusztá udvarlással? Az lehetet-ten! Logikai nemzet vagyunk, s a logika megköveteli, hogy tisztában legyünk azzal, amit cselekszünk. Azért is tudományosan fogom fel a dolgot és rendszerben mondóm el.

I. Mit tesz voltaképpen udvarolni?

Udvarolni annyit tesz (bocsánat a katekizmusi stílus-ért), mint magasfoku szemtelenséggel másnak (nota bene: egy hölgynek) nagyokat és szépeket mondani, amiket pedig az ember maga sem hisz. „Magasfoku szemte-lenség”, mondom, mert kell-e annál nagyobb arcátlan-ság, mint mikor az ember egészen komolyan mond másoknak valami szép és nagy dolgot, aminek az ellen-kezőjéről van meggyőződve, s amit mégis esküvel kész erősíteni? Kivételt tesz természetesen azon abnormalis, beteges és — mondhatnám — eszméletlen állapot, melyre nézve az összes nyelvészek megegyeznek — csodás ki-vétel — s azt „szerelem”-nek nevezik, mondom, kivételt tesz ez állapot, melyben azok, kik benne vannak hiszik is, amit mondanak.

II. Az udvarlással járó tünetek.

Természetesen az udvarlás minden kezdőnél külön-böző tünetekkel jár. Ilyen első sorban az „udvari láz”,

mert kérem, mért ne lehetne ezt „udvari láz”-nak ne-vezni, ha van: lámpaláz, szinpadiláz stb. E tüneten minden kezdő udvarló átesik. Először bosszasan át meg átgondolja a bököt, amit szép szomszédjának mondani akar, aztán elpirul, végre nagynehezen kisüri, akkor zavarba jön, üvere lázasan ver s felve, nyughatatlanul lesi a hatást. Kérem, én csupa tapasztalatból beszélek! Velem is megtörtént az még deakkoromban, ugy 14 éves lehettem. Egy oszonnán az ideáalom mellett ültem — abnormalis állapot — és melyen hallgattam. Egy-szerre a kávéra néztem s annak tetejen uszkáló „bőr”-re szegsztem szememet. Hah! megvan! s a kö-vetkező szellemes bököt találtam ki: „A nagysád győ-nyörű arca éppen olyan, mint a kávé csészében levő kellemes bivalytej tetején ringatózó zamatos tejbőr.”

Midőn pedig szép szomszédomhoz fordultam, hogy mondókámat elhadarjam, a szép szemek hatása alatt székekkel egy kis rückvertskonzentrirung-marsot csi-náltam s a kabátom gombjába akadt aszalterítőt le-huztam kávéstul, mindenestül. A forró kávé az ölembe ömlött, mitől én nagyon meg voltam hatva, s csak annyit tudtam hebegni; „Nagysád — bocsánat . . . izé — bivaly!”

Ily zavarokat okoz az „udvari láz” a kezdő udvarló-nak, mert azok a fősulyt a virágos bókokra helyezik. Az udvarlással járó tünetek közül természetesen ki-emelendő még a kezdőnél a hebegés és dadogás. Ez megdönthetetlen tény, mit már az ókori bölcselők is ismertek.

nyesen s a rendelő egyénisége szerint, hanem természetesen: az anyagérték, munkabér s az üzleti költségek megfelelő százalékából kombinálva lehet és kell megállapítani. Be kell látni tehát azt, hogy a külföldi nagyipar ellen csak belföldi nagyiparral lehet védekezni.

Frázis és szalmatűz itt többet árt, mint használ. Az osztrák gyáros, mihelyt meghallotta a honi gyártmányok érdekében támadt mozgalmat, mindjárt nyomtatott „honi gyártmány” feliratú vignettekkel, s ezzel bocsátja áruba kereskedőink útjára a portékáját. S a mi kereskedőnk kénytelen vele együtt ámitani a lelkes publikumot; mert az árúit itthon meg nem szeretheti sehogysem.

Tehát az önismeret és belátás után annak kell következnie, amit Kólozsvárról nagy örömmel olvasunk, hogy olyan cikkek előállítására, amelyek eddig Ausztriából kerültek hozzánk, egyre-másra műhelyek alakuljanak; és hogy főképp a textil-ipar fejlesztése érdekében mozgalom induljon meg egész Erdély-szerte. Az Emke választmánya nagyon üdvös dolgot művelt, mikor a reprezentálás és meddő segélyezés teréről az iparfejlesztésnek nemzetgazdaságilag rendkívül fontos irányába lépett. Nemzeti kulturánk emelésére igazán csak akkor gondolhatunk; csak akkor szolgálhatjuk majd igazán a magyar állam nagy politikai feladatait és tekintélyét: ha a hazai ipar sokféle s eddig műveletlen ágazataiban új erőforrásokat nyitunk fel és külföldre özőnő millióink az általános anyagi jólét emelésére itthon maradhatnak.

Ekkor aztán vagy nem lesz szükség az önálló vámtarületre; vagy ha szükség lesz rá, minden aggodalom nélkül bármikor megcsinálhatjuk.

L. I.

Másolat. 125.637. IV/a. szám. M. kir. belügyminiszter. — Körrrendelet valamennyi vármegye törvényhatóságához, a postahivatalok székhelyén kívül lakó közönség postaküldeményeinek kézbesítése, illetőleg a címzettek névaláírásának hitelesítése iránt, továbbá a községeknek szóló postai küldemények átvétele iránt kiadott körrrendeletek kiegészítése tárgyában.

A postahivatalok székhelyén kívül lakó közönség postaküldeményeinek kézbesítése tárgyában 1891. augusztus 5-én 56.548. sz. a. kibocsátott itteni körrrendeletben részletesen fel vannak sorolva azok az esetek, amikor a postai küldeményekről szóló „Értesítő és nyugtán” nem csak a címzett fel névaláírása, hanem ezen aláírásnak a községbíró (vagy ennek helyettese) által való hitelesítése is megköveteltetik. Ugyanott ki van mondva az is, hogy abban az esetben, ha a községbíró (vagy helyettese) írni nem tud, akkor az illető helyre kézjegyet kell alkalmaznia, nevét pedig, névirői minőségének kitüntetésével, a jegyző írja oda. Ezen eljárás gyakorlati megvalósítása az oly postahivattalal bíró helyeken, mely egyúttal a jegyzőnek is székhelye, nehézséggel nem jár. Ellenben az ország keleti és északi határszelein fekvő hegyes vidékeken, ahol a postahivatalok gyerebbek s több egymástól távol eső kis község egy körjegyzői csoportot képez, s ahol még hozzá — a mi gyakori eset — a bíró sem tud írni, a hitelesítés előírt módja nehézkes és időt rabló. Ily helyeken a címzett a neki már amúgy is késedelemmel

Egy harmadik tünete az udvarlásnak — különben sem szokatlan tünelem — az adósságcsinálás. Minden udvarló, még a „haladókat” sem véve ki, adósságban uszók, mit a mély sóhajok és epedő pillantások közben ányujtott virágcsokrok, czukorkák stb. idéztek elő. Hosszas buvárlatok után arra az eredményre jutottam, hogy az újabbkori udvarlók e harmadik tüne menyre irat mutatnak legtöbb fogékonyt.

Mindezeket a „körös mellékleteket” tekintetbe véve, ki lehet mondani, hogy az udvarlás nem egyéb, mint magasfokú impertinenciával szöveket és keptelenekeket mondani az embernek saját kárára.

III. Az udvarlás különböző nemei.

Az udvarlásnak az újabbkori buvárok három nemét szokták megkülönböztetni: 1. Az elegáns, u. n. „sikkés” udvarlást. 2. Az egyszerű udvarlást. 3. A közönséges udvarlást. Mindezen fajokat kifejezni nagyon hosszadalmas és igénytelen tehetőséget féltülnél lenne, azonban mindenikre egy példát hozok fel, ami talán némi világosságot terjeszt e felosztásra:

a) Elegáns udvarlás.

A „sikk”-es gavallér így szól szép társnőjéhez: „Tudja, magá Márgit, magá nagyon csinos, magá veszedelmes, nem ádna ide a legyezőjét emlékebe?” A szép hölgy ennyi szellemességtől meghatva, oda ajándékozta az „emléket”.

kézbesített postai kézbesítő vényét először bemutatja a községi bírónak, ki a községi bélyegzővel és kézjeggyel ellátja, azután felkeresi a szomszéd faluban lakó körjegyzőt, s ezzel a saját és bíró kézjegyet hitelesíteti s végül jelentkezik küldeményeért az esetleg a harmadik községben levő postahivatalnál. Ily előfordulható esetekre való tekintettel az idézett körrrendelet kiegészítésével kijelentem, hogy az irástudatlan községbíró vagy helyettese névirőjaul oly községekben, ahol a körjegyző helyben nem lakik, nem csupán a körjegyző, hanem a községi előjáróságnak bármelyik irástudó tagja is szerepelhet, sőt ezzel a községnek valamely más irástudó tagja (pld. a tanító vagy a lelkész) is megbízható. Megjegyzem azonban, hogy a 48.505/95. sz. itteni körrrendelet értelmében a községi képviselőtestület által szabályszerűen kiállítandó „hivatalos meghatalmazásban” ilyen esetben is a községbíró (akadályoztatása esetén helyettesét) kell meghatalmazni a községi küldemények átvételének nyugtázására és a magánfelek aláírásának hitelesítésére, de egyúttal a bíró (vagy helyettese) névaláírásával, illetőleg kézjeggyel hitelesítésével megbízott előjárósági tag, vagy az előjáróságon kívül álló községi tag (tanító vagy lelkész) is megnevezendő és a meghatalmazás ezen megbízott egyén névaláírásával is ellátandó. Ezzel kapcsolatban, miután többször előfordult, hogy egyes községek a község címére érkező postaküldemények átvételével és a magánfelek névaláírásának hitelesítésével nem a községbíró és helyettesét, hanem az előjáróság más tagját (a jegyzőt) kívánták megbízni, s a hivatalos meghatalmazást ilyképp állították ki, minden további félreértés megelőzése végett kijelentem, hogy ugy a község részére érkező postai küldemények átvétele, valamint a magán felek postaküldeményeiről szóló értesítő és nyugtán a címzett magánfel névaláírásának hitelesítése és személyazonosságának igazolása a községbíró, ennek akadályoztatása esetén a helyettes bíró törvényszerű jogát és kötelességét képezi, minél fogva az említett teendőkkal kizárólag csak a községbíró és helyettese bízhatók meg és a „hivatalos meghatalmazás” is mindenkor ezek nevére állítandó ki.

Budapesten, 1899. december 22-én. A miniszter helyett Széll Ignác s. k. államtitkár.

Sz. 21229—899. Alsófehér vármegye alispánjától. Valamennyi járás tkt. főszolgabírájának. Belügyminiszter ur fenti magas körrrendeletét kapcsolatban 1895. évi 14024 szám alatt kelt rendelettel tudás és további megfelelő eljárás végett másolatban közlöm.

Nagy-Enyed, 1900. január 10-én. Csató János kir. tanácsos, alispán.

Országgyűlés.

A képviselőházház pénteki ülésén Perczel Dezső elnökölt. Folytatták az unjoncz-megajánlasi törvényjavaslat tárgyalását.

Rátkay László szólalt föl először s beszéde végén kijelenti, hogy nem fogadja el a javaslatot. Kérdi, hogy mi igaz a hírből, mely szerint unjonczemelés van kilátásba helyezve abban az esetben, ha a javaslatot a magyar parlament visszavetné. Gajári Ödön is-

Ide tartozik azon eset is, midőn a dandy belép egy mulatságba s körültekintve, így szól barátjához: „Ugyan barátom, ki az a rettenetes csuf hölgy?” „Az X. kisasszony, 200.000 koronája van.” „Ugy? Nagyon kedves.”

Fél óra múlva már ott esküdözik a „kedves” hölgy előtt, hogy „bizonyára az angyal szállott le nagysád kepeben boldogítani a halandók legboldogabbá leendőjét!” Hát, kérem, nem magasfokú szeltemenség ez?

b) Az egyszerű udvarlás. X., a divatos szabólegény, nagy bazsarózsával gomblyukában s óriási tulipán és borostyánfa-virág-bokrétával kezében (Isten hozzád heti fizetés!) letérdel a bájós Miczi szobalány előtt s így zengedez: „Bájós kegyed, nagysád, fogadja én becses azaz nem becses személyemtől ezen csekélységet becses kezeibe átvenni, mint szegény szívem fellobbanásának érzeményes kifejezését, mert bájós kegyed oly szép, mint a legszebb posztó, azaz, hogy a legszebb posztóból készült kecses-frakk. Esküszöm.” És meghatóttan pislog hozzá. Miczi pedig még meghatóttabban veszi át az érzeményes kifejezést.

c) Az egyszerű vagy parasztikus udvarlás.

A vitéz Péter káplár a vasárnapi kimenőn sétál Zsuzsi szakácsnővel, s így szól: „Maga hamis.” S öt perc múltán ott diszeleg a káplár ur szájában — a virgónia.

D. I.

métli a pénzügyi bizottságban tett kijelentését és azt mondja, hogy az unjonczemelés esetleg várható, de erről pozitív értesülése nincs. Bartha Ödönnek és Pichler Győzőnek az unjonczemelésre vonatkozó kérdéseit után Pulszky Ágost kijelenti, hogy a miniszter ebben a kérdésben nem is nyilatkozhatik. Fejérváry Géza báró honvédelmi miniszter nagyhatású beszédében fejti ki, hogy a nemzeti jogok elkobzásáról szó sincs. A közös hadsereg magyar részében — ugymond a miniszter — épen olyan hazafias érzület van, miut a nemzeti hadseregben volna. A hadsereg a háborúban megvédi az országot, a békeben pedig segélyére van. Az unjonczemelésről nem tud semmit, de ha tudna, sem mondhatna semmit, mert helytelen volna az ellenzék kezébe agitacionális fegyvert adni. A honvédséghez áthelyezett tisztek hazafiságában kételkedni nem lehet. Végül elfogadásra ajánlja a javaslatot.

Bartha Ödön és Komjáthy Béla személyeskedő felszólalásai után Fejérváry báró miniszter szólott ismét és erélyesen utasította vissza azt a vádat, mintha a közös hadsereg idegen volna. Ezután a javaslatot részleteiben is elfogadták. A legközelebbi ülés hétfőn lesz.

Komoly kérdések.

Ausztria fölött már régóta sötét, viharos légkör honol, a villamos feszültség a rekkendő hőségben mind érezhetőbbé vált s most a delegáció tagjai tiszteletére mult szombaton adott udvari ebéd alkalmával megtörtént az első mennykőcsapás. Az uralkodó, az alkotmányos kötelességtudat világitó példája, ki a politikai következményeknek már oly gyakran hozott igen nehéz áldozatokat, kilépett ismert tartózkodásából s kifejezte nyílt haragját a zde-kérdéssel szemben. A párbeszédnek, melyet ő felsége Straneky Dr. cseh képviselővel folytatott, már szószerinti szövege is jelentősége és fontos, s habár legkevésbé sem vagyunk hajlandók az esetet az etiquette-tudomány szempontjából bírálni, — mely eset a kávéházi politikusoknak Piriócson imponál — azt mégis el kell ismernünk, le ton fait la musique, hogy az uralkodó izgatottsága, impulzív boszusága különös komolyságot adott egyébként is határozott nyilatkozatainak. Azzal a véleményemmel nem érthetünk egyet, hogy a koronának ebben az aktív beavatkozásában különösen a legfőbb hadur akart érvényesülni; nem, egyszerűen a benső kötelek, az oszthatatlan érdek az, mely a monarchia két támaszát, koronát és hadsereget, természetesen egymásra utalja s a politikának a hadseregtől való teljes távortartását követeli. Viszonyainkban, a legkülönfélébb elemek végtelen chaosában, melyek forrva s e mellett folyton robbanással fenyegetnek, a hadsereg az egyetlen tömör, kézzel fogható, szervezett államfenntartó eleme Ausztria-Magyarországnak. És éppen ezért sem a németeknek nincs igazuk, midőn az uralkodó e nyilatkozataiból nagyon vérmes reményeket merítenek s hegemoniájukat most már bizonyos mértékben biztosítva látják; sem a csehnek nem kell ugy elkésredve lenniök, mint Kramart az osztrák delegációban kifejezésre juttatta. A statárium az uralkodó szavaiban egyszerűen a hadsereg elleni izgatásra és bujtogatásokra vonatkozott, történelemek ezek akár a zde-kérdés, akár holmi nagyméret velleitások által; egyébiránt a hétfői udvari ebéd erre nézve alkalmas nyujtott Ö felségének a kedélyek megnyugtására: „a cseh nép jogait respektálni kell; az új kormány párton kívüli lesz és a beke helyreállítása lesz a feladata”, ezek voltak az uralkodó szavai.

Ausztria zilált viszonyaiban — reméljük — csak van rá mód, hogy az annyira kívánt és sürgős békét végre helyre lehessen állítani. A hírek egyelőre erős frondehangulatot jelentenek a cseh táborban és Körber és Gautsch urak kabinetalakítási kilátásai igen kétesek. Az osztrák parlamentnek miudenesetre már legközelebb funkcionálnia kell, hogy végre elintézzze a kiegyezési javaslatokat. Az idő mulik, a magyar parlament a delegációk érdemleges tárgyalásainak befejezte után rögtön megkezdzi üléseit, a véderőjavaslatokat előreláthatólag még e hóban elintézi s azután a költségvetés kerül tárgyalásra. Így tehát a költségvetés megszavazása a legvégső terminus az osztrák pártok részére, hogy valamelyes rendet csináljanak, mert ez a kvótatárgyalások újrafelvételének időpontja. Menthetlen lenne, ha Ausztria belső zavara: folyton megakasztanák nemzeti munkáikat s törvényhozásukat terméketlen téltelenségre kárhóztatnák. Magyarországnak hasznos nyugalomra van szüksége erőinek kifejlesztésére, melyeket a kvóta felemelése erősebben igénybe fog venni s melyekre — tudja Isten — a katonai létszám esetleges felemelése még súlyosabb terhet fog rakni. A legközelebbi idő tehát ugyszólván próbaköve az osztrák alkotmányosságuk és így nagy,

eredményeikben súlyos események küszöbén állunk; ragadják meg jól az osztrák pártok a tizenkettedik óra pszichológiai pillanatát s meg nem zavart életöztönel teljesítsék az állami jólét elutasíthatatlan kötelességét.

Tanügy.

Zeneoktatás a gimnáziumban.

Írta: Dr. Farnos Dezső.

I.

(Folytatás.)

Angolország kiválóbb intézeteiben szintén kötelező bizonyos mértékben az ének. Hetenkint egyházi és világi éneket gyakorolnak mintegy 2 órán át, szombatonként pedig nagyszabású oratóriumot kell meghallgatni, vagy koronként magában az intézetben szavalattal és felolvasással tarkított hangversenyeket rendeznek, a mi végre a jelesebb intézeteknek gyakorlott nagy zenekaruk van. Ez intézetekben a mélyebb értelmű, u. n. klasszikus zenét is érti a növendékeknek mintegy kétharmada. Természetesen jól dotált (7—4 ezer forintos) zenemestereket fogadnak; pl. Uppinghamban öt is szükséges. Évenként kétszer jutalmazásokkal egybekötött hangverseny fokozza az ifjak buzgalmát. Mindez csak a bennlakásos intézetekben érhető el; az úgynevezett bejáró középiskolák e téren el vannak maradva jóval.

Ime külföldön, hol a társadalom többet, tesz, mint nálunk, nem hanyagolja el sem az állam, sem az iskola a zeneügyet!

Nálunk, hol az általános zenei műveltség alacsonyabb fokon áll, fokozott mértékben kellene gondoskodni az államnak, az iskolának egyaránt a zeneoktatásról. A fővárost s még egyúhány kisebb várost, hol zenekedvelők akadnak, nem számítva, el lehet mondani: Magyarországon általában kielégíti a közszükségletet cigányzenekarok által szolgáltatott népzene, vagy az egyes alkalmakra nagy kin, sok vesződs árán összeütött karének. Büszkén hangoztatjuk, hogy népzeneünk, népdalunk a legeredetibb, a legsajátosabb, bűbajosabb az egész világon, — amiben igazságunk van — de megelégedésünk mámorában nem igyekezzünk fejleszteni, ami már megbocsáthatatlan vétek éppen egy a zeneművészet, mint a nemzeti géniusz ellen.

A műveltebb német városokban pl. 40 filléres belépő-jegygyel olyan hangversenyen gyönyörködik a műveltségben, vagyongan alsóbb rendű osztály, amelynek műsorát Beethoven, Mozart vagy Wagner művei ékesítik, és lelkesedik rajta ösztön, nem fitogtatott, önámításból eredő lelkesedéssel, mint Tolstoj és azok hiszik, kik a művészibb zene rejtelmeibe, fenséges szépségeibe soha nem tudtak eléggé behatolni. Nálunk a fővárosban is csak az intelligens zenekedvelők s a drága belépő megváltásával kérkedő tőkepénzesek jelennek meg a művésziesebb műsoru hangversenyeken. Saját magyar zenékben is nem annyira magasabb rendű, szívmemésítő gyönyörűséget keresünk, mint inkább szerelemtől vagy bortól felizgatott szívünk tobzódásának egyik nemét. Mi nem emeljük a művészet szent oltárára zenénket, hanem inkább magunkkal rántjuk a csárdabeli hejehujás tivornya bortól ázott asztala mellé. Minálunk tehát kétszeresen kötelessége volna az oktatásügy vezetőinek erélyes kézzel a helyes irányba terelni az igenis szabadossá vált művészetet.

Mindezek ellenére a legnagyobb mértékben el van hanyagolva. Az állami középiskolákban, a gimnáziumokban is még mind a mai napig sem kötelezett tantárgy. A közoktatásügyi miniszternek f. évi 32818. számú rendeletével kiadott középiskolai tanítás tervében a korcsolyázásról van szó ugyan, de a zenéről egy árva hang sem emlékezik meg. Az 1883-iki XXX. t.-cz. 6. §. is, mely a rendkívüli tantárgyakat szabja meg, csak ki van a t. o. s. nak jelzi az éneket s kimondja, hogy „énektanításban lehetőleg az összes osztályok és összes tanulók részesítendők”, továbbá, hogy tanítható a zene is, érteve a hangszerzenét. Ujabbban meg, 1896-tól, képesítéshez van kötve az énektanítás.

Jelentékenyebben előbb állanak e tekintetben a felekezeti gimnáziumok, melyek jórésben az egyházi ének kedvéért kötelezett tárgynak tekintik az éneket. Így például a „magyarországi ev. ref. egyház konventje” 1884-ben megállapítja, hogy az ének mint kötelező tantárgy, a gimnáziumban összesen heti 12 órán át tanítandó, még pedig a 4 alsó osztályban heti 2—2, a felsőbbekben heti 1—1 órán. Még az énektanítás célja és tanmenete is meg van határozva. Csak hogy mindez jórésben a papiron maradt, mint írott malaszt. Szakértő ellenőrzés hiányában a többnyire rendszeresített állású, csekély fizetésű énektanítók, vagy idegenből bevetődött, kiérdemült zenemesterek nagyon is tág lelkiismeretfűrésze volt bizva az így. Az ifjuság lelke-

sedése pótolta a vezetés bágyadságát, vagy hanyagságát. De hova-tovább az is mindinkább kiha-lóban van. A tanuló ifjuságnak hovatovább mind kevesebb szabad ideje lett: beállt a tulterhelés korszaka. Másfelől a társadalom igénye is egyre kényesebb és költségesebbé vált; a szülők mind kevesbé részesítik gyermekeiket a költséges zeneoktatásban. Ezek az okai a hanyatlás jelenségeinek.

(Folytatása következik.)

Vegyes hírek.

— **Verespataki küldöttség a pénzügyminiszternél.** Az abrudbánya-verespataki nehezek-penzalap tudvalegyőleg a mi érzéhegyseinkben humánus, áldásos tevékenységet fejt ki a közegészségügy terén. A bányavidék összes egészségügyi intézményei ez alaphól tartatnak fenn, melynek legfőbb ellenőrzője a pénzügyminiszter és minden kinevezés az ő jóváhagyásától függ. Nemrégiben a verespatakiak ez alap terhére orvost választottak, ennek megerősítése azonban mindeddig késett. Ezen megerősítést kérelmezendő, egy Jánky Kálmán községi előjáró, Ajtay Árpád, Moldován Gyula, Bokanits György és Schmidt György bányabirtokosokból álló küldöttség járt a pénzügyminiszternél Budapesten, ki a kérés sürgős elintézését megígérte és régi választóit, jó ismerőseit ebédre magánál marasztotta. A küldöttség pénteken tert vissza Verespatakra.

— **Majláth püspök a szociálizmus ellen.** Majláth Gusztáv gróf erdélyi püspök nagy horderejű dologban készül érvényesíteni rendkívüli ékesszólását és agilitását. A tudós főpap ugyanis megdöbbenve konstatálja már huzamosabb idő óta, hogy a szociálizmus a kolozsvári társadalom egyes osztályai között, nevezetesen az ottani iparos-ifjuság körében, mindegyre terjed s szükségét látja annak, hogy ez irányban bizonyos óvintézkedések tétessenek. E célból a belvárosi leányiskola nagytermébe bizalmas értekezletet hívott össze, melyen való részvételre az egyházközségi képviselő irányadó férfait meghívta. Az értekezlet határozatai eddig még nem jutottak nyilvánosságra.

— **Álarcos-bál.** A helybeli Iparosok Önképző-Kö e közelebből elhatározta, hogy a farsang folyamán álarcos-bált rendez. Az Önképző-Kör mulatságai már régi idők óta jó hírnévnek örvendenek. Akik jelen voltak pl. a Kör által most három éve rendezett álarcos-bálon, most is élénken emlékeznek erre az igazán jól sikerült mulatságra. Most még a rendező-bizottság által kitűzött három jutalomdíj is fokozni fogja a mulatság érdekességét. Ugyanis a legszebb és a legrutább maszkok, ugyancsak a legügyesebb bohóca jutalomban fognak részesülni. Lesz ezenkívül tombola, világposta stb. A sikeresnek ígérkező mulatság meghívóját annak idején közölni fogjuk. Addig is felhívjuk rá a figyelmet.

— **A képviselőválasztási fuvardijak.** A kuriai bíraskodásról szóló törvény értelmében minden vármegye külön állapítja meg a választási fuvardijak skáláját. Az erre vonatkozó belügyminiszteri leiratnak aránylag kevés vármegye tett eleget, amennyiben igen kevés vármegye terjesztette föl a belügyminiszterhez a kimutatást. A belügyminiszter bejárja, míg az összes vármegyék megállapítják a fuvardijakat, ezt legkésőbb február végére várják s akkor a belügyminiszteriumban anketét fognak tartani oly célból, hogy a vármegyei fölterjesztések egységes alapon s a törvény intencziójának megfelelő irányelvek szem előtt tartásával nyerjenek végleges elintéztést.

— **Jan Kubelik,** e fenomenális cseh hegedű-virtuoz, pénteken megtartotta Kolozsvártt előre hirdetett hangversenyét. A 10, 8, 6 és 4 koronás helyiárak dacára a Redut nagy terme zsúfolásig megtelt; amit pedig e 19 éves czingár legényke hegedűjén produkált, az tényleg bámulatos. Paganini, Sarasate műremekeit oly precizitással, könnyedén és technikai bravúrral játszta, hogy nagy hallgató közönsége egyik ámulathól a másikba esett. E sorok írójának, ki szintén meghallgatta a világ jelenleg élő ezen első hegedűset, a hangverseny után alkalma volt kolozsvári híres zenészek kritikáját meghallgatni, kiknek egyhangú véleménye, hogy a hallottak egyedüliek a maguk nemében; Kolozsvár első cigány zenésze boszorkányságnak deklarálta Kubelik játékát. A játékhoz mért azonban a honorárium is. Kubelik egy fellepéséért 800 frtot kap, havonként 16-szor lép fel és így havi tiszteletdíja 12.800 frt. Méltó jutalom játékahoz.

— **Beszakadt vasuti alagut.** A pozsonyi vasuti alagut a sok eső- és hóvíztől csütörtökön beszakadt. E miatt Bécs felé a vasuti közlekedés fennakadását szenved. Az utasoknak az alagut előtt ki kell szállniok, kocsin a hegyet megkerülni és csak így folytathatják utjokat Bécs felé tovább. Hivatalosan konstatálva van,

hogy a beszakadás alkalmával szerencsétlenség nem történt.

— **A férfi és nő szaglása.** A párisi biológiai egyesület két tagja azon faradozott, hogy 20—30 éves férfiak és nők szaglását összehasonlítsa. E vizsgálatok szerint már a gyermek-korban jobb szaglásuk van a leányoknak, mint a fiuknak, még inkább később, mikor a dohányzás is rontja a férfiak szaglását. A Természettudományi Közlöny ennek kapcsán megemlíti, hogy a budapesti vakok intézetében volt két olyan fiúövendék, akinek olyan jó volt a szagló tehetősége, hogy szagáról megismertek minden ismerősüket s társaik sapkájáról s ruhájáról szaglásuk útján megmondták, kie.

— **A „Zenélő Magyarország”** zongora- és hegedű-zenemű-folyóirat most január elsei I. füzetével VII. évfolyamat kezdi. A mindenütt kedvelt zenemű-folyóirat 1900-dik I. fülete a következő darabokat közli: I. Horvath F. Fabian „Juhász bojtár özi nyáját” magyar dalt. II. Brahms János „Magyar táncok” 5-dik számát. III. Eilenberg Richard „A helyőrség jön!” induló-jellem-darabot. IV. Aht Ferencz „Oh ne távozz álomkép” műdalt. Minden száma hasonló gazdag tartalommal jelenik meg a „Zenélő Magyarország”-nak. Évenként 24 füzet, minden füzet 10—10 oldal hangjegy tartalommal a legjobban megválasztott kiváló sikerű zenemű-újításokból összeállítva. 242 oldal tartalomért 8 korona, félve 12 füzet 120 oldal tartalomért 4 korona az előfizetés. Előfizethetni az 1900. évi VII. évfolyamra a „Zenélő Magyarország” (Klökner Ede) zenemű-kiadóhivatalában Budapest, VI. Csengery-utca 62/a, honnan megismerésre mutatófüzetet bárkinek ingyen és bérmentve küldenek.

Nyílt tér.

(E rovat alatt közöltétek nem vállal felelősséget a Szerk.)

Társadalmunk egy nekem nem névszerint jelzett tagja, aki azt mondta, hogy közelebről megejtett választáson a szavazási czédulákat én irtam, azok előké-szüléséhez megelőző estve hozzájáruultam, egy alával hazug s csak rossz akaratból eredő rágalommal, a ki nem érdemi társadalmunkat megméltelyezni, sőt csak részvétre érdemes a kör, mely magában megtűri.

Feltéve, de meg nem engedve, ha igazolni tudná, hogy csak egy czédulát is irtam volna, de ha 4 óra kitűzött gyűlésre való menetelem útjában történt tudomásra való vetelemnél egyebet csak szoltam is róla, legnagyobb elégtételre keszen állok.

Bfalva, 1900. január hó 19-én.

Pongrátz Simon,
tkpzri főkönyvelő.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.
Kiadó:
Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráru gyár részvénytársaság

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráru gyár részvénytársaság könyvnyomdájában.

Sz. 3301/899.
tkvi.

Árverési hirdetmény.

Az abrudbányai kir. bíróság tkkvi hatósága által közhírré tétetik, hogy a kir. kincstár végrehajtónak Verespatak g. k. egyház végrehajtást szenvedő elleni 63 frt 70 kr tőke s ének 1898. február 5-től járó 5% kamatai 6 frt 45 kr költség behajtása végett az abrudbányai kir. bíróság terfelétez tartozó Verespatak község 591. tkvben foglalt A + 3, 6, 7, r 2341, 2251, 2280, 1341 hr. sz. ingatlan és tartozékai Verespatak községközösségét megartandó nyilvános árverésnek 1900. évi február hó 9-én d. e. 10 órakor 653 forint kikiáltási ár 10%-ának kész vagy a 42. §-ában felvett arfotnyammal számított s az 1881. évi nov. 1-én 3333. I. M. sz. a. kibocsátott rendeletei értelmében óvadékképes értékpapírban bíró kiküldött kezéhez leendő előleges letétele mellett a kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

Abrudbánya, 1899. október hó 18-án.

A kir. bíróság mint tkkvi hatóság.

Weress,
kir. aljbíró.

3237. sz.
1899. tkvi.

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság által közhírré tétetik, hogy Szimanetti Mihályéknak Banka György elleni végrehajtási ügyében a végrehajtási árverés 22 frt 70 kr tőke, 6 frt 90 kr már megallapított, valamint jelenlegi 6 frt 65 kr és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett végrehajtást szenvedőnek az oláh-aphidai 180. sz. tkvben A + 1—10. r. sz. alatt felvett ingatlanra 1801 frt megallapított kikiáltási áron elrendel-tetik.

Az árverés 1900. évi márczius hó 19-ik napján d. e. 10 órakor Apahida községben fog megtartani.

Árverezni szándékozók, végrehajtató kivételével, tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírral letenni.

Vevő köteles a vételért az árverés jegeire válna után 3 egyenlő részletben, 15, 30, 45 nap alatt, minden vételári részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal együtt, a nagyenyedi kir. adóhivatalnál mint bírói letétpénztárnál befizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni. Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbírói mint telegkönyvi hatóságnál és O-Apahida község előljárási hatóságánál tekinthetők meg.

A kir. járásbírói mint telegkönyvi hatóság. Nagy-Enyeden, 1899. július 25-én.

A kir. járásbírói szabadságon.

Vincenti,
kir. aljásbíró.

2052 1-1

Szám 3056.
tlkvi. 1899.

Árverési hirdetményi kivonat.

A vizaknai kir. járásbírói mint telegkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az „Albina” nagyszabású takaréki és hitelintézet végrehajtónak Sojta Niculăe végrehajtást szenvedő elleni 13 frt 74 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a gyulafehérvári kir. törvényszék kerületében a vizaknai kir. járásbírói területén levő Oláh-Bogát község határára fekvő, az oláh-bogáti 390. sz. tjkben A + 1-18. r. sz. 374, 374, 386 3, 390 1, 556, 655/3, 1020 1, 1020 5, 1068, 1179, 1693 1, 2191 1, 2241, 2279 6, 2325, 2326, 3030 2, 3031 1, 3453 5, 3454 2, 3540 3, 3551 1. br. sz. a. foglalt Sojta Niculăe I. Iliá nevében álló ingatlanokra az árverést 537 frtban ezenel megalapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1900. február hó 12-ik napján d. e. 9 órakor, Oláh-Bogát község határára megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatul fognak.

Árverezni szándékozók végrehajtató és képviselője kivételével tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 53 frt 70 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elis. ervényt átszolgáltatni.

Kelt Vizaknán, 1899. évi november hó 4-én.

A vizaknai kir. járásbírói mint telegkönyvi hatóságtól.

Korinsky Győző,
kir. aljásbíró.

2048 1-1

Mária-czelli
gyomorcsseppek

Figyelni a védjegyre.

Schulzmarké
C. Brady

nagyszerűen hatnak, gyomorbajoknál nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, felfútság, savanyu felbőgös, hasmenés, gyomorégés, felesleges nyálkiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörccs, szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejfájásnál, amennyiben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámorroidoknál.

Említett bajoknál a **Mária-czelli gyomorcsseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, amit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi foraktár:
Török József gyógyszerháza
Budapest, Király-utca 12. sz.

Védjegyet és aláírást tüzetesen tessenek megtekinteni! Csak oly cséppet tessenek elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brady) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítottam.”

1904 11-24.

Sz. 2309-1899.
tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A marosújvári kir. járásbírói mint telegkönyvi hatóság a marosudasi takarékpénztár végrehajtató javára Főző József végrehajtást szenvedő ellen 2420 frt tőke, ennek 1898. évi márczius hó 22-ik napjától járó 6% kamatai, 147 frt eddigi már megállapított, ugy az ezután felmerülő költségek, továbbá 1420 frt, 35 frt tőkék s jár. a torda-aranyosvármegyei takarékpénztár javára 1160 frt, 1230 frt, 600 frt tőkék s jár., Heller Jakab és fiaj czég javára 98 frt 29 kr s jár., a tordai takarékpénztár javára 470 frt tőke s jár., s a eslatkozott tordai kisegítő takarékpénztár javára 116 frt tőke s jár., Keresztes Pál javára 1200 frt tőke s jár. kielégítése végett a végrehajtási árverést az 1881. LX. t. cz. 187. §-a alapján a gyulafehérvári kir. törvényszék (marosújvári kir. járásbírói) területén levő m. gezei 82. számú tjkben felvett A + 1. rend sz. 200, 201, 202. hr. sz. ingatlanra 240 frt; a 435, 438/1. hr. sz. ingatlanra 15 frt; a 451, 452 1 hr. sz. ingatlanra 60 frt; a 455, 456, 458 1. hr. sz. ingatlanra 120 frt; az 559. hr. sz. ingatlanra 40 frt; a 765. hr. sz. ingatlanra 90 frt; az 1242. hr. sz. ingatlanra 15 frt; az 1403. hr. sz. ingatlanra 6 frt; a 694/2. hr. sz. ingatlanra 70 frt; a 659. hr. sz. ingatlanra 60 frt; az 1661/1. hr. sz. ingatlanra 60 frt; a 721/1. hr. sz. ingatlanra 160 frt; a 702/1. hr. sz. ingatlanra 60 frt; a 415/a hr. sz. ingatlanra 10 frt; a 992/1. hr. sz. ingatlanra 40 frt; a 992/2. hr. sz. ingatlanra 15 frt; az 1026. hr. sz. ingatlanra 25 frt; a 728. hr. sz. ingatlanra 60 frt; a 695. hr. sz. ingatlanra 140 frt; a 691/1. hr. sz. ingatlanra 180 frt

a 781, 784/1.1. hr. sz. ingatlanra 70 frt utóajánlati kikiáltási árban elrendeli.

Az árverés 1900. évi január hó 27-ik napján d. e. 10 órakor M. Geze község házában fog megtartatni, mikor is a fenti ingatlanok a legtöbbet ígérőnek becsárán alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók végrehajtató kivételével tartoznak a kikiáltási ár 10% készpénzben vagy a 3333 SS. I. M. számú rendelet 8. §-ában felsorolt óvadékképes értékpapírral az árverés megkezdése előtt a kiküldött kezéhez bánatpénzzel letenni, vagy annak a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről az elismervényt átszolgáltatni. A kir. járásbírói mint telegkönyvi hatóság. Maros-Ujvárt, 1899. december hó 9-én.

Csegezy,
kir. jbró.

2051 1-1

624. szám
1899.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a gy. fehérvári kir. törvényszék 1898 évi 10410 számú végzése következtében Dr. Garda Kálmán ügyvéd által képviselt a m. újvári tak. pénztár javára m. sz. benedeki Székely József és társai ellen 125 frt s jár. erejéig 1898. évi december hó 30-án fogantatott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 420 frtba besült I. Vincez Imréné 2 fehér tulok, 1 ökörszékér és 1 boglya széna, II. Miklós Istvánnal 2 tén és 1 ökörszékérből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a marosújvári kir. bíróság 1899 évi V. 306. 2. sz. végzése folytán 125 frt tőkekövetelés, ennek 1898. évi július hó 7. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 43 frt 89 krban bíróság már megállapított költségek erejéig M. Sz. Benedeken végrehajtást szenvedő lakásán leendő eszközökre 1900. évi január hó 22. napjának délutáni 1 óraja határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108 §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsárán alul is el fognak adatulni.

Amennyiben az előírt ingóságokat mások is le- és felül-foglaltattak és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendel-tetik.

Kelt Maros-Ujvárt, 1900. évi január hó 6 napján.

Dergán János,
kir. bírósági végrehajtó.

2050 1-1

6. sz. 1900.

tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A balázsfalvi kir. járásbírói mint telegkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a balázsfalvi Patria tak. pénztár végrehajtónak Deibler Gusztáv és neje Deibler Leonina végrehajtást szenvedők ellen 800 korona s jár. iránti végrehajtási ügyben Gráma Amália Balázsfalvi lakos utóajánlattevő a Balázsfalva város I. R. 112. sz. telegkönyvben foglalt A + 1. r. sz. 267, 268. hr. sz. ingatlanára 1636 korona megállapított kikiáltási árban a végrehajtási árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok 1900. évi február hó 15-én délelőtti 10 órakor a telegkönyvi hatóság irodájában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is el fognak adatulni.

Árverezni szándékozók kötelesek az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbírói mint telegkönyvi hatóságtól.

Balázsfalván, 1900. január hó 7-én.

Haubensild Károly,
telegkönyvi kiadó.

2049 1-1

Mélyen tisztelt hölgyközönség!

Van szerencsém b. tudomásukra hozni, hogy **Vár 15. sz. a. levő NŐI DIVATÁRU-**

üzletemben NŐI RUHA-VARRÓ-TERMET rendeztem be.

Varróteremben **budapesti szalonokban képzett szabász és varrónőim** lévén, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a mélyen tisztelt hölgyközönség **legkényesebb igényeit is kielégíthetem.**

Elegáns **báli, estélyi, utcai és látogató-ruhákat angol és francia facon szerint,** csinos és izléses kivitelben pontosan készíttetek.

Vidéki megrendelések mintaderék beküldése után, ugyszintén átalakítások is elfogadtnak. A mélyen tisztelt hölgyközönség b. pártfogását kérve, maradok mély tisztelettel

TOMAI MARGIT
divatárusnő.

2043 3-5

Hasznos cikkekben dúsz választék.

Egy kettős számú

WERTHEIM-SZEKRÉNY

olcsó áron eladó.

Soha ilyen nagy választék nem volt!

Nagy választékban **alpaka és nikkelt tárgyak, gyümölcsös tálak, kenyér kosarak, kanalak, tálcák 20 krtól 4 frtig.** Diszes **lám-pák, husvágók, ujjfajta kávéőrölők.**

A hres **Suchárd-chocolád** gyártmányaiból raktáron van.

Dietrich féle legjobbnak ismert **rumok, theák. Cognakokból** bizo-mányi raktár.

Olcsó **narancsok, fügék,** és más **czukorkák** karácsonyfa díszítésre igen alkalmasak.

Mauthner-féle **vetőmag** és **gazdasági mavakra** megrendelést már most elfogadok.

Beocsini czeментtel mindig el vagyok látva, februárban már friss küldemény érkezik.

Az alábbi ásványvizek kaphatók raktáron:

(friss töltés)

Borszéki, Előpataki, Luhi Margit, Carlsbadi, Marienbadi, Nieder Selters, Salvator, Gishübler és Lewicon.

Többféle **páczott halak**

angolna, lapardon, sardinia, orosz hal, heringek, pisztrángok.

A kirakat szives megtekintésére becses pártfogóimat ez uttal is kérve maradok teljes tisztelettel

2017 7-52

BISZTRITSÁNY LAJOS.

A legfinomab szalon **czukorkák, füge, narancs.**

1 kilo finom tiszta zamatos kávé 1 frt 50 kr. — Leghíresebb gőzmalmi lisztek 15, 10, 8. Litke-féle pezsgó.

Hires korona tapaszról friss küldemény. Játékok nagy választékban.